Protokół

32. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 3. października 1907.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 131.

Ze strony Rządu: c k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 30 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 31 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 3. października 1907 r., które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej: Ls. 3327, 3336, 3339, 3341—3344, 3352, 3353, 3369, 3371, 3374, 3376, 3380, 3390.

Komisyi szkolnej: Ls. 3328, 3337, 3338, 3350, 3379.

Komisyi gminnej: Ls. 3372.

Komisyi petycyjnej: Ls. 3335, 3366.

Komisyi administracyjnej: Ls. 3326, 3334, 3367.

Komisyi prawniczej. Ls. 3345.

Komisyi gospodarstwa krajowego: Ls. 3329, 3331, 3351, 3375.

Komisyi drogowej: Ls. 3379.

Komisyi kolejowej: Ls. 3354.

Komisyi wodnej: Ls. 3332, 3333, 3373.

Komisyi dla reformy wyborczej: Ls. 3330, 3340, 3346—3349, 3355—3359, 3365, 3368.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3344 Zarządu Towarzystwa pomocy przemysłowej w Czortkowie o subwencyę przemawia p. Rudrof popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3345 Rady gminnej w Trzebownisku w sprawie wydzielenia tej gminy z powiatu sądowego w Głogowie a przydzielenia do powiatu

sąd. w Rzeszowie, przemawia p. Szajer popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański M. odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3369 gm. Żarówka o zapłacenie z funduszu krajowego kosztów utrzymania Katarzyny Głowacz przemawia p. Krempa, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański M. odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3370 Zwierzchności gminnej w Radomyślu o wybudowanie mostu na Sanie pod Radomyślem przemawia p. Krempa, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3372 mieszkańców gminy Czukwa o utworzenie osobnej gminy politycznej „Czukwa ruska“, przemawia p. ks. Jaworski, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej,

Po odczytaniu petycyi Ls. 3375 filii Towarzystwa „Silskij Hospodar“ w Kołomyi o zapomogę celem urządzenia systematycznych wykładów po wsiach o sadownictwie, przemawia p. ks. Mazikiewicz popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3379 gminy Kamionki strumiłowej o założenie gimnazyum, przemawia p. Urbański, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyi.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

posła Krempy i tow. do JWpana Komisarza rządowego w sprawie niesłusznie opłacanego podatku z gruntu zabranego pod wał obok rzeki Strachockiej przez gospodarzy gmin: Antoniów, Pniów, Orzechów powiatu tarnobrzeskiego.

Jeszcze w roku 1896 zostały usypane wały ochronne obok rzeki Strachockiej na gruntach chłopskich pomienionych w nagłówku gmin, zabrano tymże grunta, z których rolnicy żadnej korzyści nie mają ale mimo to już przez lat 10 podatki z takowych są ściągane.

Są to nie pierwsze wypadki, iż władze dotyczące nie starają się przy zabraniu gruntów w celach dobra publicznego, aby pojedyncze gospodarze ponoszące z ustępstwa prawa własności krzywcę, o odpisanie podatków.

Z naprowadzonych w krótkości przyczyn, zapytujemy JWpana Komisarza rządowego:

1) Czy JWpanu jest wiadomem o tym fakcie, iż chłopi gospodarze gmin: Antoniowa, Pniowa, Orzechowa najniesprawiedliwiej płacą podatki rządowi mimo że gruntu nie posiadają i nie są tegoż właścicielami?

2) Czy nie uznaje za stosowne poczynić kroki celem odpisania podatków na przyszłość i zwrotu zapłaconych c. k. Rządowi za ubiegłe 10 lat.

We Lwowie, dnia 4. października 1907.

Interpelant:
Krempa w. r.

Włodek, Bojko, Stapiński, Oleśnicki, Bohaczewski, Hanczakowski, Huryk, Barabasz, Wilczkiewicz, Szmigielski, Effinowicz, Kuryłowicz, Jaworski, Mazikiewicz.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Interpelacya

posła dra Korola do c. k. Rządu w sprawie ukonstytuowania się Rady gminnej w Ławrykowie pow. Rawa ruska.

Dnia 10. sierpnia b. r. przeprowadzono we wsi Ławryków wybór nowej Rady gminnej. Przeciw wyborowi nie wniesiono protestu, a nowowybrana Rada ukonstytuowała się wybierając zwierzchność gminną.

Pomimo tego, że od ukonstytuowania się nowowybranej Rady gminnej minęło już 6 tygodni, c. k. Starostwo w Rawie ruskiej nie uważało za stosowne zawezwać nowowybraną zwierzchność do odebrania ustawą przepisanego przyrzeczenia pomimo licznych urgensów ze strony interesowanych.

Wobec tego podpisani zapytują:

Czy gotów c. k. Rząd polecić c. k. Starostwu w Rawie ruskiej, ażeby od nowowybranej zwierzchności gminnej w Ławrykowie odebrało natychmiast ustawą przepisane przyrzeczenie i wprowadził nową Radę gminną w urzędowanie.

We Lwowie, 3. października 1907.

Interpelant
Korol w. r.

Szajer, Mazikiewicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Pastor, Wilczkiewicz, Barabasz, Szmigielski, Kuryłowicz, Hanczakowski, Bohaczewski, Effinowicz, J. Jaworski, Szwed, Huryk, Ochrymowicz.

Interpelacya

posła ks. Jaworskiego i towarzyszy do Wydziału krajowego.

W Niedzielnej, powiatu starosamborskiego, Wasyl Peńko, wójt niszczy majątek gminny bezwzględnie i prowadzi gminę do całkowitej ruiny. Już raz sprzedał część drzewostanu lasu gminnego, wartości 6 tysięcy koron za 650 kor. a pieniądze wydał na wydatki, których nawet nie można nazwać gminnymi i którym sprzeciwia się gmina. Teraz chce znow sprzedać resztę drzewostanu. Mieszkańcy sprzeciwili się temu, albowiem, lasy naokoło wyniszczone i gdy i gmina sprzeda jeszcze całą drzewostan lasu gminnego, mieszkańcy Niedzielnej nie będą mogli dostać nawet materyału budulcowego na budowę mieszkań. Dlatego zwrócili się mieszkańcy w pierwszej instancyi z zażaleniem do Wydziału powiatowego, Wydział powiatowy oświadczył, że zezwolił już na sprzedaż lasu, wnieśli więc zażalenie pisemne do Wysokiego Wydziału krajowego.

Na polecenie Wydziału krajowego przyjechali delegaci Rady powiatowej do Niedzielnej z starego Sambora: Stefan Dereziński, sekretarz Rady powiatowej i rejent Giżejowski, członek Wydziału powiatowego. Co orzekli delegaci nie wiadomo, tylko wójt wychwala się, że ma zezwolenie na sprzedaż lasu. Tymczasem gospodarze nie mogą otrzymać drzewa z lasu gminnego na budowę domów, albowiem potrzebują koniecznie -- chałupy ich są już niemożliwe do zamieszkiwania. Rada gminna nawet już uchwaliła była dać drzewa gospodarzom: Hryniowi Topolnickiemu, Jędrzejowi Janikowi, Fediowie Janikowie, Wasylowi Turzańskiemu, Wasylowi Brugowskiemu, Grzegorzowi Janiuowi, Hnatowi Janikowi, Mikołajowi Dubowi, Józefowi Kalbie, Michałowi Kuzijowi, Bazylemu Kuzijowi, Bazylemu Łopuszańskiemu i Fediowi Budytyczowi, wójt jednak nie chce wydać, chce bowiem las sprzedać! — Pokrzywdzeni zwrócili się z zażaleniem do Wydziału powiatowego a delegaci Stefan Dereziński i rejent Giżejowski sami oglądali mieszkanie tych gospodarzy i orzekli że niemożliwe są do zamieszkiwania. Dlatego Wydział powiatowy polecił zwierzchności gminnej wydać potrzebne drzewo

na domy, lecz wójt do dzisiaj im nie wydał. Doradcą wójta we wszystkich jego uczynkach i prawdziwem nieszczęściem gminy jest pisarz gminny Bazyli Janik szwagier wójta.

Ów Bazyli Janik temu 5 lat siedział 4 lata w kryminale w Stanisławowie za różne swoje uczynki, a i teraz siedział często to miesiąc, to dwa w Samborze.

Obydwaj zobowiązali się, wystarać się dla gminy osobnego księdza, a na koszta podróży w tej sprawie liczą sobie ogromne sumy. I tak: za podróż do Wiednia policzyli sobie 200 koron, za kilkarazowe podróży do Przemyśla i Lwowa około 600 koron. Na las erekcyonalny, sprowadzili komisyę, a z pieniędzy gminnych zapłacili 150 koron, choć gmina sprowadzeniu komisyi sprzeciwiała się. Komisyę sprowadzili: wójt Wasyl Peńko, pisarz Bazyli Janik, Michał Budyłycz i Bazyli Winnicki i oni obowiązani byli opłacać komisyę, albowiem gmina komisyi sprzeciwiała się.

O ile mieszkańcom wiadomo, wójt, i pisarz fałszują nawet budżet. Za polowanie w r. 1905 i 1906 gmina otrzymała po 36 koron a ani za jeden rok suma ta nie wpisana w przychodach. Mimo tych nadużyć ze strony wójta i pisarza, mimo wszystkich skarg wnoszonych do Wydziału powiatowego i starostwa w Starym Samborze, wójt Wasyl Peńko i pisarz Bazyli Janik urzędują dalej i niszczą majątek gminy, a władze powiatowe formalnie ich bronią, gdyż oni potrafią ich oszukiwać, że przeciągną gminę na obrządek łaciński, a tymczasem przeciągną majątek gminny do własnych kieszeń.

Dlatego podpisani zapytują:

Czy wiadomem to Wydziałowi krajowemu?

Czy pociągnie wójta Wasyla Peńka i Bazyłego Janika za niszczenie majątku gminnego w Niedzielnej do odpowiedzialności?

Co zamyśla uczynić dla ochrony majątku gminnego w Niedzielnej od zniszczenia?

Ineterpelant
J. Jaworski.

Mazikiewicz, Bohaczewski, Hanczakowski, Wilczkiewicz, Szwed, Ochrymowicz, Krempa, Kramarczyk, Kuryłowicz, Oieśnicki, Barabasz, Staruch, Huryk, Effinowicz.

Interpelacya

posła J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k Rządu.

W powiecie turczańskim są dwie gminy: Chaszczów i Łopuszanka Lechnowa połączona w jeden związek szkolny. Inspektor szkolny w Turcep. Sereda chce pobudować w Łopuszance osobną szkołę, przeciw czemu sam Chaszczów nic nie ma.

Jednego razu przyjechał inspektor na wizytacyę szkoły w Chaszczowie i przy tej sposobności chciał przeprowadzić ugodę z gminą Chaszczów co do budowy szkoły w Łopuszance. Wybrani jednak delegaci gminni w tej sprawie i członkowie rady szkolnej miejscowej nie wiedzieli o niczem i dlatego nikt nie przybył. Dopiero w kilka dni później przyszło zawiadomienie o tem. Lecz mimo tego inspektor szkolny porachował sobie jako koszta podróży 42 kor. 40 h. — które kazał gminie sobie złożyć. Gmina jednak sprzeciwiła się temu, ponieważ tu inspektor zawinił, że naprzód nie zawiadomił o swoim przyjeździe wybranych delegatów gminy i rady szk. miejsc. Obecnie te koszta ściągają drogą egzekucyi. Podpisani zapytują więc:

1) Czy wie o tem c. k. Rząd?

2) Co zarządzi dla powstrzymania ściągnięcia nieprawnie nałożonych kosztów komisyjnych przez inspektora szkolnego w Turce?

Interpelant
J. Jaworski.

Mazikiewicz, Bohaczewski, Hanczakowski, Wilczkiewicz, Szwed, Ochrymowicz, Barabasz, Staruch, Oleśnicki, Kuryłowicz, Kramarczyk Krempa, Huryk, Effinowicz.

Wniosek

posła Hanczakowskiego i tow. w sprawie ukrajowienia drogi gminnej I. klasy, prowadzącej przez Borynię-Komarniki-Mochnate do granicy powiatu stryjskiego.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Drogę gminną I. klasy, prowadzącą od gościńca państwowego przez wsie: Borynia, Wysocko niżne, Komarniki, Wysocko wyżne, Matków, Mochnate do granicy powiatu stryjskiego (Smorze i Klimiec) ze względu na interes kraju zamienia się na drogę krajową.

Droga ta łączyłaby ze sobą dwa gościńce państwowe, a to dobromilski i stryjski — a jak dołączony przez Wydział powiatowy w Turce szkic ·/. wykazuje, przyczyniłaby się do dobra nie tylko całego powiatu turczańskiego, ale także do podniesienia dobrej komunikacyi i połączenia państwowych dróg całego kraju.

Lwów, dnia 2. października 1907.

Wnioskodawca:
Hanczakowski w. r.

Bohaczewski, Oleśnicki, J. Jaworski, Barabasz, Huryk, Mazikiewicz, Bojko, Ochrymowicz, Wilczkiewicz, Krempa, F. Włodek, Kramarczyk, Kuryłowicz, Staruch.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie założenia instytutu teologicznego izraelickiego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Starzyńskiego o otwarcie szkoły realnej w Rawie ruskiej.

Przemawia p. Starzyński uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku komisyi szkolnej z poleceniem pzzedłożenia sprawozdania w ciągu bieżącej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Żardeckiego o otwarcie gimnazyum ewentualnie szkoły realnej w Leżajsku.

Przemawia p. Żardecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej z poleceniem przedłożenia sprawozdania w ciągu bieżącej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mieczysława Urbańskiego o otwarcie gimnazyum w Brzozowie.

Przemawia p. Urbański uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojałowskiego o otwarcie gimnazyum w Białej

Przemawia p. ks. Stojałowski uzadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, iż po zamknięciu ostatniego posiedzenia otrzymał od JE. p. Namiestnika telegram z podziękowaniem za telegram kondolencyjny przesłany mu przez Sejm z powodu śmierci matki. Marszałek telegram ten odczytuje.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, że p. Hupka złożył referat sprawozdawcy, a komisya administracyjna wybrała w jego miejsce sprawozdawcę p. Laskowskiego.

Sprawozdawca p. Laskowski czyta:

§. 5.

Za nieprzerwaną w myśl postanowień §. 4. należy uważać powierzchnię gruntu wtedy, gdy poszczególne części gruntu powierzchnię tę stanowiące tak są względem siebie położone, iż można się dostać z jednej części na drugą, nie przechodząc przez grunta należące do innego posiadacza.

Drogi publiczne, koleje żelazne, rzeki, potoki i kanały, przerzynające powierzchnię gruntów, jako też wody stojące, w części lub w całości swej położone w obrębie tej powierzchni, nie tworzą w niej przerwy, a nawet wyspy, położone na wodach publicznych, należy uważać za złączone z gruntami nadbrzeżnymi. Cudze drogi prywatne o tyle nie stanowią przerwy w powierzchni gruntów, o ile posiadacz tychże gruntów ma na nich służebność drogi.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosa zapisanemu przy tym paragrafie p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski nieobecny w Izbie.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Stapińskiemu.

P. Stapiński nieobecny w Izbie.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwala §. 5. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Uprawnienie do wykonywania samoistnie prawa polowania służy też posiadaczom zwierzyńców, to jest powierzchni gruntów o dowolnej wielkości, przeznaczonych do hodowania zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw wydostawaniu się zwierzyny na grunta sąsiednie.

Prawo wykonywania samoistnie polowania służy posiadaczowi zwierzyńca jedynie na gruntach, stanowiących zwierzyniec.

Spory, czy jakaś powierzchnia gruntu ma być uważaną za zwierzyniec w znaczeniu powyższego postanowienia, rozstrzyga polityczna Władza powiatowa.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu do głosu przy tym paragrafie p. Stapińskiemu.

P. Stapiński nieobecny w Izbie.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwala §. 6. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Wszelkie inne grunta, położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stano-

wiącym, które nie mają rozmiarów i warunków określonych w §§. 4 i 6, albo też co do których samoistne wykonywanie prawa polowania nie zostało zgłoszone (§. 9. ustęp końcowy), stanowią okręg polowania zbiorowego.

Wykonywać prawo polowania w okręgach polowania zbiorowego można:

1. albo przez wydzierżawienie polowania w okręgu;

2. albo przez powierzenie wykonywania polowania ustanowionemu myśliwemu,

w obu wypadkach na rzecz posiadaczy gruntów, stanowiących okręg zbiorowego polowania.

Przy wydzierżawieniu polowania w okręgu zbiorowego polowania jako też przy ustanawianiu myśliwego dla wykonywania polowania zastępuje posiadaczy gruntów w skład okręgu zbiorowego polowania wchodzących reprezentacya gminna, a jeżeli okręg zbiorowego polowania obejmuje także grunta położone w obrębie obszaru dworskiego, reprezentacya gminna wraz z przełożonym obszaru dworskiego. W takim wypadku ma tak reprezentacya gminna jak i przełożony obszaru dworskiego przedkładać powiatowej Władzy politycznej wnioski w sprawie sposobu wykonywania prawa polowania w okręgu.

Marszałek otwiera rozprawę.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu przy tym paragrafie p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski nieobecny w Izbie.

Marszałek udziela głosu p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następujące poprawki:

między ustępem pierwszym a drugim dodać „właściciele gruntów stanowiących okręg zbiorowego polowania mogą postanowić większością głosów nie wykonywać wcale prawa polowania na terytoryum danego okręgu. Postanowienie to nie może odnosić się do dłuższego peryodu, jak lat sześć“, przy końcu zaś tego §-fu dodać ustęp:

„jeżeli posiadacz gruntów położonych w obrębie obszaru dworskiego jest dzierżawcą polowania w tym okręgu — natenczas zastępuje posiadaczy gruntów w okręg wchodzących wyłącznie Reprezentacya gminna“.

Małszałek udziela głosu zapisanemu przy tym paragrafie p. Stapińskiemu.

P. Stapiński zrzeka się głosu.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. Cieński Tadeusz, stawiając poprawki, a mianowicie: aby po ustępie ad 2) dodać słowa: „postanowienia te odnoszą się do spółki samoistnej. (§. 4 ad 3))“. Dalej aby w ostatnim ustępie §. 7 w trzecim wierszu od dołu po słowie „dworskiego“ dodać słowa: „i ustanowiony pełnomocnik spółki samoistnej“, wkońcu w tym samym ustępie w czwartym wierszu od dołu opuscić lit. „i“ między słowami „jak i przełożony“.

Przemawia p. Mycielski.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawkę, aby końcowy ustęp §. 7 od słów „a jeżeli okręg zbiorowego polowania obejmuje i t. d.“ aż do końca opuścić.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki zgłoszone przy §. 7 i podaje je do poparcia.

Izba popiera oddzielnie poprawki p. Oleśnickiego, nie popiera trzech poprawek p. Tadeusza Cieńskiego, wkońcu popiera poprawkę p. Korola.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek zwraca uwagę, iż poprawki p. Oleśnickiego są dodatkami, p. Korol zaś żąda opuszczenia ostatniego ustępu §. 7-go — podda więc najpierw pod głosowanie §. 7 z wyjątkiem ostatniego ustępu, co do którego jest wniosek na opuszczenie, a następnie ten ustęp, którego opuszczenia żąda p. Korol, w końcu podda pod głosowanie poprawki p. Oleśnickiego.

Izba uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi §. 7 bez końcowego ustępu do słów „a jeżeli okręg zbiorowego polowania“.

Izba uchwala następnie opuszczony ustęp aż do końca zgodnie z wnioskiem komisyi, a odrzuca obie poprawki p. Oleśnickiego, głosując oddzielnie nad temi poprawkami.

Sprawozdawca czyta:

B) Ustanowienie okręgów polowania.

§. 8.

Okręgi samoistnego polowania (§. 4.), jakoteż okręgi polowania zbiorowego (§. 7.) ustanawia polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu opinii Wydziału powiatowego. Ustanowienia okręgów dokonywa Władza każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania trwa zwyczajnie lat 6. Jedynie w wypadkach, w ktorych reprezentacya gminna względnie reprezentacya gminna wraz z przełożonym obszaru dworskiego wniesie u politycznej Władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może c. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby w drugim ustępie od słów: „Jedynie w wypadkach“ aż do końca skreślić.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia poprawkę, aby po wierszu 5-tym dodać nowy ustęp:

Ustanowienie takie musi nastąpić w terminie sześciomiesięcznym przed terminem licytacyi.

Przemawia p. Jędrzejowicz Adam i stawia poprawkę mającą na celu zmianę stylizacyi pierwszego ustępu §. 8. — Pierwszy ustęp tego paragrafu według poprawki p. Adama Jędrzejowicza ma opiewać:

Okręgi samoistnego polowania (§. 4), jako też okręgi polowania zbiorowego (§. 7) ustanawia polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu Wydziału powiatowego na podstawie przedłożonych jej dowodów, że istnieją warunki samoistnego, względnie zbiorowego polowania.

Żądający ustanowienia okręgu polowania na podstawie umowy (§. 4_3.) winni są nadto przedłożyć pisemny układ zawarty między nimi o utworzenie z ich sąsiadujących gruntów samoistnego okręgu polowania.

Ustanowienia okręgu dokonywa władza każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki postawione przy tym paragrafie, a mianowicie poprawki pp. Żardeckiego, Skołyszewskiego i Jędrzejowicza Adama i podaje je oddzielnie do poparcia.

Izba oddzielnie popiera poprawki pp. Żardeckiego, Skołyszewskiego i Jędrzejowicza Adama.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala odczytany przez Marszałka ustęp pierwszy §. 8 w stylizacyi proponowanej przez p. Jędrzejowicza Ada-

ma i odrzuca w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Skołyszewskiego. Następnie uchwala Izba tę część ustępu drugiego, obecnie po uchwaleniu poprawki p. Jędrzejowicza Adama ustępu czwartego, co do której nie było żadnej poprawki, a mianowicie od słów: „dzierżawny okres“ aż do „lat 6“ zgodnie z wnioskiem komisyi. Izba uchwala wkońcu resztę powyższego ustępu od słów: „Jedynie w wypadkach“ aż do słów „rekurs nie ma miejsca“, której skreślenia domagał się w swej poprawce p. Żardecki. — Marszałek oświadcza, iż wobec tego odpada potrzeba głosowania nad poprawką p. Żardeckiego.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w drugim ustępie §. 9 w czwartym wierszu zamiast „szbic“ ma być „szkic“.

§. 9.

Najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy ogłosi polityczna Władza powiatowa w miejscu swej siedziby tudzież we wszystkich gminach i obszarach dworskich powiatu edykt, którym wezwie posiadaczy gruntów, roszczących sobie prawo do samoistnego wykonywania polowania w myśl postanowień §§. 4. i 6. nadchodzący okres dzierżawny polowania, by zgłosili swe roszczenia w ciągu 6 tygodni u politycznej Władzy powiatowej. Edykt taki winna Władza doręczyć także wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w dotychczas bieżącym okresie dzierżawnym polowania wykonywali polowanie samoistne na swych gruntach w myśl §§. 4. i 6.

Zgłoszenie może być uczynionem albo w formie podania do politycznej Władzy powiatowej albo w formie protokołowanego oświadczenia, a w jednym czy w drugim wypadku winien starający się dołączyć szkic sytuacyjny dotyczącej powierzchni gruntów. Przy następnych aktach ustanowienia okręgów samoistnego polowania wystarcza powołanie się na poprzednio wniesione zgłoszenie.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenie, w razie potrzeby przeprowadzić dochodzenia a następnie projekt podziału powiatu na okręgi polowania przedłożyć Wydziałowi powiatowemu. Po wysłuchaniu opinii Wydziału powiatowego ustanawia i ogłasza polityczna Władza powiatowa okręgi polowania samoistnego stosownie do postanowień §. 4. i 6. i okręgi polowania zbiorowego stosownie do postanowienia §. 7.

Niezgłoszenie w terminie przepisanym w edykcie żądania o ustanowienie okręgu samoistnego polowania pozbawia posiadacza powierzchni gruntów mającej warunki określone w §. 4. 1. i 2. prawa wykonywania polowania samoistnie na przeciąg okresu dzierżawnego i ma ten skutek, że niezgłoszone grunta wcielone będą do okręgów polowania zbiorowego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając poprawkę, a mianowicie aby w wierszu 15-tym po słowie „winien“ dodać: „względnie winni (§. 4,)“, w wierszu 29-ym po słowie „posiadacza“ dodać słowa „względnie posiadaczy“, a we wierszu 30-ym zamiast „1 i 2“ ma być: „1. 2 i 3“.

Przemawia p. Stapiński, stawiając poprawkę, aby w ustępie 3-cim wierszu 4-ym wstawić zamiast „Wydziałowi powiatowemu“ słowa „Radzie gminnej“ tudzież dalej mabyć „Po wysłuchaniu opinii Rady gminnej“.

Przemawia p. Hupka, stawiając poprawkę, aby ostatnich cztery wierszy w ustępie pierwszym od słów: „Edykt taki“ do końca, t. j. do słów „w myśl §§. 4 i 6“ skreślić.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki, postawione przez pp. Skołyszewskiego, Stapińskiego i Hupkę i podaje je oddzielnie do poparcia.

Izba poprawki pp. Skołyszewskiego, Stapińskiego i Hupki popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, przyjmując imieniem komisyi poprawkę p. Skołyszewskiego z tą jedynie zmianą stylizacyi, iż we wierszu 30-ym nie będzie się wyliczać ustępów 1, 2 i 3, a zostanie tylko "w §. 4".

Izba uchwala pierwszą część ustępu pierwszego §. 9 od słów „Najpóźniej na" aż do słów „u politycznej Władzy powiatowej" zgodnie z wnioskiem komisyi, a następnie uchwala poprawkę p. Hupki, aby druga część tego ustępu od słów „Edykt taki" aż do słów „w myśl §§. 4 i 6" opuścić.

Marszałek odczytuje ustęp drugi §. 9 z uwzględnieniem poprawki p. Skołyszewskiego, przyjętej imieniem komisyi przez p. sprawozdawcę.

Izba ustęp drugi §. 9 uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi, odrzuca odczytaną przez Marszałka poprawkę p. Stapińskiego postawioną przy trzecim ustępie tego paragrafu i uchwala w oddzielnem głosowaniu ustęp trzeci zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek odczytuje ustęp czwarty §. 9 z uwzględnieniem poprawki p. Skołyszewskiego w brzmieniu przyjętem przez p. sprawozdawcę imieniem komisyi.

Izba ustęp czwarty uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Przeciw uskutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu czterech tygodni do politycznej Władzy powiatowej.

Polityczna Władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie, zasięgnąwszy — o ile chodziło o zmianę już ustanowionego podziału — opinii Wydziału powiatowego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Mycielski, stawiając poprawkę, aby w miejsce pierwszego ustępu powyższego paragrafu wstawić następujący ustęp:

Przeciw ustanowieniu okręgu polowania mogą być wniesiono zarzuty w ciągu 4 tygodni do politycznej władzy powiatowej.

Izba powyższą poprawkę p. Mycielskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje imieniem komisyi poprawkę p. Mycielskiego.

Izba uchwala §. 10 zgodnie z wnioskiem komisyi z uwzględnieniem poprawki p. Mycielskiego, przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Przy ustanawianiu okręgów polowania, czy to samoistnych (§. 4. i 6.), czy zbiorowych (§. 7.), winna polityczna Władza powiatowa — o ile tylko nie sprzeciwia się temu wzgląd na racyonalne wykonywanie polowania — uwzględnić wniesione w ciągu 6 tygodni od ogłoszenia edyktu (§. 9) następujące życzenia gmin i obszarów dworskich:

a) gdy posiadacze gruntów, którym w myśl §§. 4. 1. a) i b) i 2. służy prawo wykonywania samoistnie polowania, chcą swe grunta przyłączyć i to na cały najbliższy okres dzierżawny do okręgu polowania zbiorowego, a gmina się na to zgadza;

b) gdy dwie lub więcej gmin, tudzież posiadacze obszarów dworskich, przydzielonych w myśl §. 7. do okręgu polowania zbiorowego, żądają zgodnie ustanowienia dla nich na najbliższy okres dzierżawny wspólnego okręgu polowania zbiorowego.

Tak samo winna polityczna Władza powiatowa uwzględnić żądania gmin lub

obszarów dworskich, domagające się rozdzielenia okręgów polowania, któreby miały być ustanowione, jeśli uwzględnienie tych żądań jest usprawiedliwione stosunkami miejscowymi, a zwłaszcza, jeśli różnorodność polowania za takim podziałem przemawia, a żaden z okręgów, mających powstać z podziału, nie będzie obejmował mniejszej powierzchni gruntów, niż 115 względnie 60 hektarów.

W wypadkach wyjątkowych może Władza przyłączyć ze względu na kulturę łowiecką niektóre parcele, n. p. remizy, łozy, kępy i t. p., do okręgu samoistnego polowania, chociaż te parcele z tymże okręgiem nie stanowią nieprzerwanej powierzchni (§. 4. 1. a) b) i 2., jeżeli tylko należą do tego samego posiadacza i leżą w tej samej gminie miejscowej.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając poprawkę, aby wykreślić ostatni ustęp tego paragrafu, a mianowicie od słów „W wypadkach wyjątkowych“ do końca.

Przemawia p. Buynowski i stawia następującą poprawkę: po ustępie pod b) ma być nowy czwarty ustęp pod c).

Gdy gmina lub pojedynczy właściciele gruntów zażądają włączenia w obręb spółki terytoryalnej (§. 4_3) gruntów bezpośrednio się z tym obrębem łączących“; — dalej aby w ustępie drugim, wierszu pierwszym skreślić „1 a) i b)“, w wierszu zaś drugim „i 2“ — wkońcu w ustępie ostatnim w wierszu piątym skreślić „1 a) b) i 2“

Izba popiera poprawkę p. Skołyszewskiego, a następnie popiera poprawkę p. Buynowskiego, którą Marszałek odczytuje.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując imieniem komisyi poprawkę p. Buynowskiego.

Izba uchwala cztery pierwsze ustępy §. 11 zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z przyjętą przez sprawozdawcę poprawką p. Buynowskiego przy ustępie pod a) i dodatkowym jego ustępem pod c), a następnie uchwala Izba ostatni ustęp §. 11 zgodnie z wnioskiem komisyi z uwzględnieniem poprawki p. Buynowskiego, przyjętej przez sprawodawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Przy ustanawianiu okręgów polowania zbiorowego może polityczna Władza powiatowa celem odpowiedniego zaokrąglenia przylegających (sąsiednich) do siebie okręgów polowań zbiorowych, po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyi gminnych, a względnie przełożonych obszarów dworskich, odłączyć poszczególne części od jednego okręgu zbiorowego polowania, a przyłączyć je do drugiego takiegoż okręgu. Wskutek takich odłączeń nie może jednak powierzchnia żadnego okręgu zbiorowego polowania być mniejszą niż 115 względnie 60 hektarów.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu p. Skołyszewskiemu.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Stapiński, stawiając poprawkę, aby w czwartym wierszu zamiast słów „po wysłuchaniu“ umieścić słowa „za zgodą“.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawkę p. Stapińskiego, którą Izba popiera.

Przemawa p. Sprawozdawca.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie §. 12 z opuszczeniem słów „po wysłuchaniu interesowanych Reprezentacyi gminnych“, co do których żądał zmiany p. Stapiński w swojej poprawce.

Izba uchwala §. 12 zgodnie z wnioskiem komisyi z wyłączeniem słów: „po wysłuchaniu intesowanych Reprezentacyi gminnych“, następnie w oddzielnem głosowa-

niu odrzuca poprawkę p. Stapińskiego i oddzielnie uchwala słowa „po wysłuchaniu interesowanych Reprezentacyi gminnych“.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów polowania, tudzież o zmianach w określeniu granic tych okręgów orzeka w pierwszej instancyi polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu Wydziału powiatowego, w drugiej i ostatniej instancyi c. k. Namiestnictwo po wysłuchaniu Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala §. 13 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

C) Wykonanie prawa polowania na okręgach zbiorowego polowania.

§. 14.

Na okręgach polowania zbiorowego może być wykonywane prawo polowania na rzecz właścicieli gruntów, stanowiących okręg polowania zbiorowego, albo przez wydzierżawianie polowania na całym okręgu, wyjąwszy niżej przewidziane wyjątki (§§. 16. i 17.) i to w drodze publicznej licytacyi lub bez licytacyi z wolnej ręki (§§. 16. i 17.), albo przez ustanowienie myśliwego uprawnionego do wykonywania polowania (§§. 35—40.).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę o wykreślenie słów „lub bez licytacyi z wolnej ręki“.

Przemawia p. Hupka, stawiając poprawkę, aby dodać do tego paragrafu następujące ustępy:

Posiadacze sąsiadujących ze sobą parcel o łącznej powierzchni 115 względnie 60 ha, którym przyznanem zestało w myśl §. 4_3 wykonywanie samoistnego polowania, wykonywać mogą to prawo albo przez wydzierżawienie polowania albo przez ustanowionych w odpowiedniej ilości myśliwych.

Uchwały posiadaczy gruntów wchodzących w skład okręgu samoistnego prawa polowania wykazywane być winny politycznej władzy powiatowej w sposób wiarygodny.

Posiadacze gruntów wchodzących w skład samoistnego okręgu polowania ustanowionego na podstawie §. 4_3 obowiązani są w celu znoszenia się z władzami ustanowić wspólnego pełnomocnika.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Hanczakowski, stawiając poprawki do dodatkowych ustępów proponowanych przez p. Hupkę, a mianowicie:

1) w czwartym wierszu pierwszego dodatkowego ustępu zamiast słowa „albo“ ma być „także“;

2) we wierszu drugim drugiego ustępu po słowach „prawo polowania“ ma się dodać słowa „tak co do faktu zawiązania spółki, jak i sposobu wykonywania polowania“;

3) we wierszu trzecim drugiego ustępu zamiast słów „w sposób wiarygodny“ dodać słowa: „przez przedłożenie kontraktu względnie przez wniesienie odpowiedniego podania“.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki wniesione przy §. 14, a mianowicie jedną p. Stapińskiego, jedną p. Hupki, a trzy poprawki p. Hanczakowskiego i podaje je do poparcia.

Izba powyższe poprawki, każdą oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Hupki i oświadczając, iż wobec tego nagłówek §. 14 musi uledz zmianie, a mianowicie zamiast słowa „Wykonanie“ ma być „Wykonywanie“, a słowa „na okręgach zbiorowego polowania“ mają być skreślone.

Izba uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi ustęp pierwszy §. 14 najpierw z wyłączeniem słów „lub bez licytacyi z wolnej ręki“, których opuszczenia domagał się w swej poprawce p. Stapiński, a następnie uchwala słowa „lub bez licytacyi z wolnej ręki“.

Marszałek poddaje pod głosowanie pierwszy ustęp poprawki p. Hupki z opuszczeniem w czwartym wierszu słowa „albo“, które w myśl poprawki p. Hanczakowskiego zastąpione ma być słowem „także“, a następnie poddaje pod głosowanie poprawkę p. Hanczakowskiego.

Izba uchwala pierwszy ustęp poprawki p. Hupki najpierw z opuszczeniem w czwartym wierszu słowa „albo“, następnie odrzuca poprawkę p. Hanczakowskiego, a wkońcu w oddzielnem głosowaniu uchwala słowo „albo“.

Marszałek odczytuje drugi ustęp poprawki p. Hupki i zwracając uwagę, że p. Hanczakowski wniósł do tego ustępu dwie poprawki, a mianowicie aby po słowie „polowania“ dodać słowa: „tak co do faktu zawiązania spółki jak i sposobu wykonywania polowania“, a następnie aby zamiast słów „w sposób wiarygodny“ umieścić słowa: „przez przedłożenie kontraktu, względnie przez wniesienie odpowiedniego podania“, oznajmia, iż podda najpierw pod głosowanie poprawkę p. Hupki z opuszczeniem słów „w sposób wiarygodny“, następnie podda pod głosowanie poprawki p. Hanczakowskiego, a na wypadek gdyby druga poprawka p. Hanczakowskiego się nie utrzymała, podda pod głosowanie słowa „w sposób wiarygodny“.

Izba uchwala drugi ustęp poprawki p. Hupki z opuszczeniem słów „w sposób wiarygodny,“ odrzuca następnie w oddzielnych głosowaniach obie poprawki p. Hanczakowskiego i uchwala oddzielnie opuszczone w poprawce p. Hupki słowa „w sposób wiarygodny“.

Izba uchwala odczytany przez Marszałka ustęp trzeci poprawki p. Hupki, a w oddzielnem głosowaniu uchwala nagłówek §. 14 w zmienionej przez p. sprawozdawcę stylizacyi.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisyi, że nagłówek §. 15 zupełnie odpada.

§. 15.

Celem wydzierżawienia prawa wykonywania polowania w okręgu zbiorowego polowania winna reprezentacya gminy, w której obrębie leży okręg polowania, a jeśli w skład tego okręgu wchodzą grunta położone w obrębie obszaru dworskiego, winna reprezentacya gminy łącznie z przełożonym obszaru dworskiego ustanowić warunki główne wydzierżawienia polowania, jak: cenę wywołania, wysokość wadyum, termin i miejsce odbycia licytacyi. Wniosek swój w tej sprawie winna reprezentacya gminna przedłożyć politycznej Władzy powiatowej najdalej w miesiąc po doręczeniu jej prawomocnego orzeczenia tej Władzy o ustanowieniu okręgu polowania zbiorowego. W tym samym terminie winien też przełożony obszaru dworskiego, którego grunta wchodzą w skład okręgu zbiorowego polowania, przedstawić politycznej Władzy powiatowej swój wniosek w sprawie warunków wydzierżawienia polowania, jeśli się nie zgadza na warunki przedłożone przez reprezentacyę gminną.

Polityczna Władza powiatowa rozstrzyga o przedłożonych wnioskach i ustala warunki wydzierżawienia bez dalszego odwołania, przyczem jednakże nie może zniżyć wniosków co do ceny wywołania i co do wysokości wadyum uczynionych przez

reprezentacyę gminną a ewentualnie przez reprezentacyę gminną, w porozumieniu z przełożonym obszaru dworskiego, należącego do okręgu zbiorowego polowania. Jeśli po upływie miesiąca od doręczenia orzeczenia prawomocnego o ustanowieniu okręgu polowania zbiorowego wnioski reprezentacyi gminy, a względnie i przełożonego obszaru dworskiego nie zostały przełożone, polityczna Władza powiatowa sama ustanawia warunki wydzierżawienia.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Buynowski, stawiając poprawkę, aby tekst §. 15 zmienić w następujący sposób:

Celem wydzierżawienia prawa wykonywania prawa polowania w okręgu zbiorowego polowania winien naczelnik gminy, w której obrębie leży okręg polowania, a jeśli w skład tego okręgu wchodzą grunta położone w obrębie obszaru dworskiego winien naczelnik gminy, łącznie z przełożonym obszaru dworskiego ustanowić warunki główne wydzierżawienia polowania jak: określenie przedmiotu dzierżawy, cenę wywołania, wysokość wadyum, termin i miejsce odbycia licytacyi. Wniosek swój w tej sprawie winna Reprezentacya gminna przedłożyć politycznej władzy powiatowej najdalej w miesiąc po doręczeniu jej prawomocnego orzeczenia tej władzy o ustanowieniu okręgu polowania zbiorowego. W tym samym terminie winien też przełożony obszaru dworskiego, którego grunta wchodzą w skład okręgu zbiorowego polowania, przedstawić politycznej władzy powiatowej swój wniosek w sprawie warunków wydzierżawienia polowania, jeśli się nie zgadza na warunki przedłożone przez reprezentacyę gminną. Polityczna władza powiatowa bada przedłożone warunki licytacyjne pod tym względem, czy odpowiadają przepisom prawnym, prostuje je w razie potrzeby, rozstrzyga o ewentualnych sprzecznych wnioskach naczelnika gminy i przełożonego obszaru dworskiego i zwraca je naczelnikowi gminy, przyczem jednakże nie może zniżyć wniosków co do ceny wywołania, i co do wysokości wadyum uczynionych przez naczelnika gminy. ewentualnie przez niego w porozumieniu z przełożonym obszaru dworskiego należącego do okręgu zbiorowego polowania.

Od decyzyi politycznej Władzy powiatowej pod tym względem niema odwołania.

Jeśli po upływie miesiąca od doręczenia orzeczenia prawomocnego o ustanowieniu okręgu polowania zbiorowego wnioski gminy, a względnie i przedłożonego obszaru dworskiego nie zostały przedłożone, polityczna władza powiatowa sama ustanawia warunki wydzierżawienia.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy Izba poprawkę p. Buynowskiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca odczytany przez Marszałka wniosek p. Buynowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala §. 15 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Przemawia p. Buynowski w sprawie formalnej i cofa wszystkie swoje poprawki zapowiedziane do następnych paragrafów, z wyjątkiem poprawki zapowiedzianej do §. 17.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy wpierw imieniem komisyi, iż w drugim ustępie w piątym wierszu od dołu zamiast słów: „z uwzględnieniem wyniku koncertacyi“ mają być słowa: uwzględniając wniesione oferty (ustęp pierwszy).

§. 16.

Jeżeli okręg polowania zbiorowego nie ma 115 względnie 60 hektarów powierzchni, natenczas prawo zadzierżawienia polowania w tym okręgu służy tym, którzy są uprawnieni do wykonywania prawa po-

lowania w graniczących z tym okręgiem okręgach samoistnego lub zbiorowego polowania. Dzierżawa przyznaną będzie temu z nich, który ofiaruje najwyższy czynsz dzierżawny.

Polityczna Władza powiatowa wyznaczy uprawnionym do polowania w graniczących okręgach samoistnego lub zbiorowego polowania odpowiedni termin prekluzyjny do oświadczenia się, czyli chcą korzystać z prawa wydzierżawienia polowania w owym okręgu polowania zbiorowego i jaki czynsz ofiarują. Jeżeliby żaden z owych uprawnionych nie chciał korzystać z rzeczonego prawa lub gdyby ofiarowane czynsze nie odpowiadały czynszowi dzierżawnemu najbliższego okręgu polowania zbiorowego, wydzierżawionego w drodze publicznej licytacyi z uwzględnieniem możliwych różnic, w warunkach miejscowych, natenczas polityczna Władza powiatowa przydzieli ów okręg polowania zbiorowego, mający mniej niż 115 względnie 60 hektarów, do jednego z przyległych lub najbliższych okręgów polowania zbiorowego i oznaczy dlań wysokość czynszu dzierżawnego uwzględniając wniesione oferty (ustęp pierwszy) po wysłuchaniu właściwej reprezentacyi gminnej, a ewentualnie także przełożonego obszaru dworskiego tudzież uprawnionego do polowania w okręgu, do którego przydzielenie ma nastąpić, o ile ten ostatni okręg już został wydzierżawionym.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia poprawkę, aby we wierszu pierwszym pierwszego ustępu po słowach: „polowania zbiorowego“ dodać słowa: „bez względu do ilu właścicieli należy“.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawkę p. Skołyszewskiego i podaje ją do poparcia.

Izba poprawkę p. Skołyszewskiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala §. 16 zgodnie z wnioskiem komisyi, a następnie w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Skołyszewskiego odrzuca.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy wpierw imieniem komisyi, iż w ustępie pod a) w drugim wierszu liczby „1) i 2)“ po §. 4 mają być skreślone.

§. 17.

Jeśli okręg polowania zbiorowego wynosi więcej, niż 115 względnie 60 hektarów i jeżeli część tego okręgu niemająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym swym obwodzie okręgiem samoistnego polowania, istniejącym w myśl §. 4., albo

b) takim okręgiem samoistnego polowania oddzieloną jest od reszty okręgu polowania zbiorowego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można się dostać inaczej, jak tylko przez grunta należące do okręgu polowania samoistnego, względnie drogami przez te grunta prowadzącemi,

natenczas służy posiadaczowi otaczającego okręgu samoistnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania zbiorowego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi bez licytacyi. Czynsz za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, przyjmując w niem za podstawę czynsz dzierżawny uzyskany za jeden hektar najbliszego okręgu polowania zbiorowego, wydzierżawionego przez publiczną licytacyę.

W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacyi gminnej (przełożonego dworskiego) i posiądacza okręgu samoistnego polowania.

Jeżeli enklawa jest otoczoną w sposób określony w alinei 1. (lit. a), względnie

oddzieloną (lit. b) kilkoma okręgami samoistnego polowania, natenczas służy prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi okręgu samoistnego polowania, graniczącego z enklawą na dłuższej przestrzeni. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa do dzierżawy okręg polowania zbiorowego zmaleć miał poniże 115 względnie 60 hektarów powierzchni, wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być rzealizowane, jeśli uprawniony posiadacz okręgu samoistnego polowania obejmie wraz z enklawą w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania zbiorowego. Co do wymiaru czynszu dzierżawnego za tę pozostałą część okręgu obowiązują te same postanowienia, jak co do samej enklawy.

Polityczna Władza powiatowa wyznaczy interesowanym posiadaczom okręgów samoistnego polowania odpowiedni termin prekluzywny do oświadczenia się, czy chcą korzystać z określonego w poprzednich ustępach prawa pierwszeństwa do dzierżawy.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia wniosek na skreślenie całego §. 17.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek podaje powyższy wniosek p. Skołyszewskiego do poparcia.

Izba wniosek p. Skołyszewskiego popiera.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy Izba uchwala §. 17 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisyi, iż nagłówek §. 18 odpada.

§. 18.

Po ustanowieniu okręgów polowania samoistnego i zbiorowego przeprowadza polityczna Władza powiatowa wydzierżawienie prawa wykonywania polowania w okręgach polowania zbiorowego (§. 7.) na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 8.). Czynność tę może poruczyć naczelnikowi gminy, względnie naczelnikowi gminy wraz z przełożonym obszaru dworskiego.

W miastach, rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach, podlegających ustawie z 13. marca 1889 r. Nr. 24 Dz. u. kr., zarządzi magistrat wydzierżawienie tego prawa przez publiczną licytacyę.

Akt wydzierżawienia jakoteż w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby tekst §. 18 zmienić w następujący sposób:

Po ustanowieniu okręgów polowania samoistnego i zbiorowego Zwierzchność gminna przynależnego okręgu polowania zbiorowego zarządzi wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytacyę.

Licytacyę przeprowadza Zwierzchność gminy na miejscu w kancelaryi Urzędu gminnego.

W razie uznania Zwierzchności gminnej, ewentualnie wskutek zarządzenia politycznej władzy powiatowej ma Zwierzchność gminy przeprowadzić licytacyę w miejscowości będącej siedzibą tejże władzy powiatowej, jeżeli w ten sposób będzie można przy licytacyi osiągnąć wyższy czynsz dzierżawny. Akt wydzierżawienia, jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu p. ks. Jaworskiemu.

P. ks. Jaworski zrzeka się głosu.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Stapińskiemu.

P. Stapiński nieobecny w Izbie.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. ks. Wilczkiewiczowi.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz.

Przemawia p. Szajer.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Adam Jędrzejowicz.

Przemawia p. Szajer.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Stadnicki.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7-ej wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 2 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 3. października 1907.

Początek posiedzenia godzina 7 minut 22 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót odroczone posiedzenie.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, iż jutro w piątek, 4-go października, jako w dniu imienin Jego C. A. Mości Cesarza Franciszka Józefa I. odbędą się uroczyste nabożeństwa w kościołach archikatedralnych obrządku łacińskiego i ormiańskiego o godzinie 9 rano, zaś w archikatedralnej cerkwi św. Jerzego o godzinie $8^1/_2$ rano. Na nabożeństwa te Marszałek P. P. posłów zaprasza.

Marszałek oznajmia, iż następuje dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej, a mianowicie Izba jest przy rozprawie nad §. 18 projektu tej ustawy.

Marszalek udziela głosu p. Buynowskiemu, który zażądał głosu przy tym paragrafie.

Przemawia p. Buynowski, stawiając poprawkę, aby tekst §. 18 zmienić w następujący sposób:

Po ustanowieniu okręgów polowania samoistnego i zbiorowego zarządza polityczna władza powiatowa wydzierżawienie prawa wykonywania polowania w okręgach polowania zbiorowego (§. 7) na czas ustanowionego okresu dzierżawy na podstawie publicznej licytacyi.

Czynności te przeprowadza naczelnik gminy w poruczonym zakresie działania, ewentualnie w porozumieniu z przełożonym obszaru dworskiego. Wyjątkowo może polityczna władza powiatowa publiczną licytacyę prawa wykonywania polowania w okręgach polowania zbiorowego sama przeprowadzić w siedzibie swego urzędu, lub przez delegowanego urzędnika w gminie.

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających ustawie z 13. marca 1889 r. Nr. 24 Dz. u. kr. zarządzi magistrat wydzierżawienie tego prawa.

Akt wydzierżawienia, jak też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

Izba poprawkę powyższą p. Buynowskiego popiera.

Przemawia p. Szwed.

Marszałek udziela głosu p. sprawozdawcy celem oświadczenia co do poprawki p. Buynowskiego.

Sprawozdawca imieniem komisyi przyjmuje powyższą poprawkę p. Buynowskiego.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu p. Żardeckiemu.

P. Żardecki zrzeka się głosu, cofając swoją poprawkę.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu p. Buynowskiemu, a następnie p. Stapińskiemu.

Pp. Buynowski i Stapiński zrzekają się głosu.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwala § 18 w stylizacyi proponowanej przez p. Buynowskiego, a przyjętej przez sprawozdawcę, którą marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

§. 19.

Polityczna Władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytacyę polowania zbiorowego. Obwieszczenie o mającej się odbyć licytacyi zawierać ma potrzebne dane o polowaniu, które ma być wydzierżawionem, jako to: granice okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania wysokość mającego się złożyć wadyum, termin i miejsce odbycia licytacyi.

Ogłoszenie licytacyi rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli się spodziewać można osiągnięcia przez to większego czynszu dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacyi należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą Zwierzchność gminną i obszar dworski, jakoteż Wydział powiatowy, któremu służy prawo wysłać na swój koszt delegata.

Izba bez rozprawy uchwala §. 19 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 20.

Do dzierżawy okręgu polowania zbiorowego dopuszczone być mogą: osoby fizyczne, Skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie, istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Dopuszczeni być nie mogą do dzierżawy polowania zbiorowego:

a) małoletni;

b) czeladź, tudzież ubodzy wspierani przez zakłady dobroczynne, albo z funduszów gminnych;

c) umysłowo chorzy i notoryczni pijacy;

d) osoby, które nie mogą się wykazać kartą na broń i kartą myśliwską;

e) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, który wedle §. 335. ustawy karnej uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejże;

g) na czas dwuletni ten, kto ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz, stawiając poprawkę, aby ustęp d) opuścić, a ewentualnie w razie nieprzyjęcia tej poprawki, aby zmienić stylizacyę tego ustępu w następujący sposób:

„osoby, co do których zachodzą przeszkody w uzyskaniu karty na broń i karty myśliwskiej w myśl ces. pat. z 24. października 1852 N. 223 d. p. p. i §. 92 niniejszej ustawy“.

Izba powyższe poprawki p Kuryłowicza popiera.

Sprawozdawca imieniem komisyi przyjmuje ewentualną poprawkę p. Kuryłowicza co do odmiennej stylizacyi ustępu d).

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawkę, aby w drugim wierszu piewszego ustępu opuścić słowa „Skarb państwa“.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, Izba uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi §. 20 z wyłączeniem słów „Skarb państwa“, których opuszczenia domagał się w swojej poprawce p. Korol, tudzież z wyłączeniem ustępu pod d), a następnie uchwala w oddzielnych głosowaniach słowa „Skarb państwa“ i ustęp pod d) odczytany przez Marszałka w stylizacyi p. Kuryłowicza, przyjętej przez sprawozdawcę imieniem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 21.

Na podstawie aktu licytacyi przyznaną będzie dzierżawa okręgu polowania zbiorowego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaofiaruje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 20. wykluczone są od dzierżawy.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu p. Buynowskiemu, który zapisał się do głosu przy tym paragrafie.

P. Buynowski zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczenia się głosu przez sprawozdawcę, Izba uchwala §. 21 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 22.

Przeciw aktowi licytacyi służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie zostanie wniesione i uwzględnione, należy zarazem orzecz unieważnienie licytacyi i zarządzić ponowne wydzierżawienie polowania w okręgu polowania zbiorowego.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy okręgu polowania zbiorowego, prawo wykonywania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacyi, jeżeli dzierżawa prawa polowania została już przez niego w myśl §. 24. objętą.

Jeżeli polityczna Władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, Władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak, jak gdyby polowanie w danym okręgu nie było wydzierżawione (§§. 23. i 35–40.).

Marszałek otwiera rozprawę i udziela zapisanemu do głosu p. Buynowskiemu głosu.

P. Buynowski oświadcza, że cofnął swoje poprawki.

Marszałek udziela głosu p. Hanczakowskiemu.

Przemawia p. Hanczakowski, stawiając poprawki, a mianowicie, aby w drugim wierszu pierwszego ustępu zamiast słów „do c. k. Namiestnictwa“ umieścić słowa: „do c. k. Starostwa“, a następnie zamiast dwu ostatnich ustępów umieścić następujący nowy ustęp:

W razie wniesienia odwołania przeciw przyznaniu prawa polowania, jak również w wypadku, gdyby żadnemu z licytantów prawo polowania nie zostało przyznane, a przeciw temu wniesionem zostało odwołanie, — władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postępują tak, jak gdyby polowanie w danym okręgu nie było wydzierżawione.

Izba popiera oddzielnie obie powyższe poprawki p. Hanczakowskiego, które Marszałek odczytuje.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala ustęp pierwszy §. 22 z wyłączeniem słów w drugim wierszu „do c. k. Namiestnictwa“, zgodnie z wnioskiem komisyi, odrzuca poprawkę p. Hanczakowskiego postawioną do tego ustępu i uchwala następnie słowa „do c. k. Namiestnictwa“.

Izba uchwala ustęp drugi §. 22 zgodnie z wnioskiem komisyi, odrzuca następnie poprawkę p. Hanczakowskiego o zastąpienie dwóch ostatnich ustępów tego paragrafu nowym ustępem i uchwala dwa ostatnie ustępy §. 22 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 23.

Jeżeli wydzierżawienie polowania zbiorowego przy pierwszej licytacyi za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, Władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30-dniowym powtórną licytacyę znizając odpowiednio cenę wywołania.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacya spełzła na niczem i nikt żadnego czynszu nie ofiarował, polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej, względnie przełożonego obszaru dworskiego przystąpi po porozumieniu z Wydziałem powiatowym do ustanowienia myśliwego dla wykonywania prawa polowania w okręgu (§§. 7 i 35).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Mogilnicki stawi jąc poprawkę, aby przy końcu pierwszego ustępu dodać słowa „nie niżej jednak niż 25%“.

Izba powyższą poprawkę p. Mogilnickiego popiera.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski zrzeka się głosu.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawkę, aby ustęp drugi zastąpić ustępem w następującej stylizacyi:

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacya spełzła na niczem może być poruczonem wykonywanie polowania zbiorowego myśliwemu (§§. 7 i 35).

Izba powyższą poprawkę p. Korola popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala ustęp pierwszy §. 23 zgodnie z wnioskiem komisyi i w oddzielnem głosowaniu uchwala poprawkę p. Mogilnickiego, którą Marszałek odczytuje. Izba odrzuca następnie poprawkę p. Korola, odczytaną przez Marszałka i uchwala ustęp drugi §. 23 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 24.

Dierżawca polowania winien złożyć kaucyę w wysokości jednorocznego czynszu i czynsz dzierżawny na rok pierwszy najźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy, a to pod rygorem utraty wadyum na rzecz uprawnionych i rozwiązania dzierżawy.

Dzierżawa prawa polowania nie może być objętą przed złożeniem kaucyi i jednorocznego czynszu.

Kaucya ma być złożona w gotówce lub w książeczkach kas oszczędności względnie w papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowaną we właściwym c. k. Urzędzie podatkowym. Czynsz dzierżawny ma być złożonym do rąk politycznej Władzy powiatowej.

Kaucya jest poręką za grzywny, na które może być skazanym dzierżawca okręgu polowania zbiorowego, dalej za koszta urzędowych czynności, odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli

na zwrot ich będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeliby zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jakibądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu, polityczna Władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni do pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu do głosu p. Buynowskiemu.

P. Buynowski zrzeka się głosu.

Marszałek udziela głosu p. Skołyszewskiemu.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia następujące poprawki:

1) wiersz drugi pierwszego ustępu wykreślić, a natomiast wstawić: „przez zwierzchność gminną uchwalonej, jednak nie mniejszej jak dwuletni czynsz polowania“;

2) we wierszu trzecim po słowie dzierżawy“ wstawić słowa: „zaś w 14 dni po prawomocności dzierżawy czynsz za rok pierwszy“;

3) we wierszu dwudziestym pierwszym i drugim zamiast słów „jednorocznego czynszu“ wstawić słowa: „kwoty przez zwierzchność gminną, ewentualnie w porozumieniu z obszarem dworskiem uchwalonej“.

Przemawia p. Hanczakowski.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Skołyszewski.

Marszałek podaje do poparcia poprawki p. Skołyszewskiego, które odczytuje.

Izba oddzielnie każdą z tych poprawek nie popiera.

Przemawia p. Mycielski.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwala §. 24 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 25.

Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego do rąk politycznej Władzy powiatowej.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna Władza powiatowa wezwać dzierżawcę do zapłaty z oznaczeniem dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy i utraty kaucyi.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. ks. Jaworski stawiając poprawkę, aby przy końcu ustępu pierwszego zamiast słów: „do rąk politycznej Władzy powiatowej“ wstawić słowa: „do rąk Zwierzchności gminnej“.

Powyższą poprawkę, którą Marszałek odczytuje, Izba popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek podaje najpierw pod głosowanie poprawkę p. ks. Jaworskiego.

Izba poprawkę p. ks. Jaworskiego odrzuca, a następnie uchwala §. 25 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 26.

Polityczna Władza powiatowa ma w przeciągu 4 tygodni po każdoczesnem złożeniu rocznego czynszu dzierżawnego zarządzić rozdział kwoty czynszowej między poszczególnych właścicieli gruntów do okręgu polowania zbiorowego włączonych, w stosunku do powierzchni ich posiadłości gruntowych.

Wypłata ma być dokonaną z reguły za pośrednictwem Zwierzchności gminnej przy ewentualnem równoczesnem przesłaniu przełożeństwu obszaru dworskiego przypadającej na ten obszar kwoty.

Kwoty niepodjęte przez uprawnionych w przeciągu trzech miesięcy po należytem ogłoszeniu w gminie przepadają na rzecz kasy gminnej.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. ks. Jaworski, stawiając poprawkę, aby w pierwszym wierszu pierwszego ustępu słowa „Polityczna władza powiatowa“ zastąpić słowami: „Zwierzchność gminna“.

Izba powyższą poprawkę p. ks. Jaworskiego odczytaną przez Marszałka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuca poprawkę p. ks. Jaworskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala §. 26 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 27.

Dzierżawę polowania zbiorowego może polityczna Władza powiatowa uznać za rozwiązaną, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie uzupełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 24 i 25);

2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 40) i o tępieniu szkodliwej zwierzyny (§. 54);

3. dopuści się innego przekroczenia niniejszej ustawy;

4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna Władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania zbiorowego na podstawie wniosków przedłożonych przez reprezentacyę gminną a ewentualnie i przez przełożonego obszaru dworskiego (§. 15).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. ks. Jaworski stawiając poprawkę, aby we wierszu pierwszym i drugim pierwszego ustępu, tudzież we wierszu pierwszym i drugim ostatniego ustępu słowa: „polityczna władza powiatowa“ zastąpić słowami: „Zwierzchność gminna“, a nadto na wypadek odrzucenia powyższej poprawki stawia ewentualną poprawkę, aby w ostatnim ustępie po słowach „zarządzi polityczna władza powiatowa“ dodać słowa „a przeprowadzi Zwierzchność gminna“.

Marszałek odczytuje powyższe poprawki p. ks. Jaworskiego, które następnie Izba oddzielnie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisyi przyjmuje ewentualną poprawkę p. ks. Jaworskiego.

P. ks. Jaworski cofa swoją pierwszą poprawkę.

Izba uchwala §. 27 zgodnie z wnioskiem komisyi i z poprawką p. ks. Jaworskiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 28.

Bez zezwolenia politycznej Władzy powiatowej nie wolno pod nieważnością zadzierżawionego polowania w całości, ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Krempa stawiając poprawkę, aby w pierwszym wierszu zamiast słów: „politycznej Władzy powiatowej“ wstawić słowa „Rady gminnej‘.

Izba powyższa poprawkę p. Krempy, którą Marszałek odczytuje, popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy Izba odrzuca poprawkę p. Krempy i uchwala w oddzielnem głosowaniu §. 28 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 29.

Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonywać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna Władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonem będzie ogłoszenie nowej licytacyi.

Izba bez rozprawy uchwala §. 29 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 30.

Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 4. 1 i 2 określony, to uprawnienie do samoistnego wykonywania polowania na tym okręgu zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samoistnego położone są w różnych okręgach polowania zbiorowego, których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie nowo powstały okręg może być uznany za okręg polowania samoistnego dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej upływa.

Tymczasem pozostają poszczególne części nowo powstałego okręgu polowania samoistnego wcielone do odpowiednich okręgów polowania zbiorowego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając poprawkę, aby w drugim wierszu pierwszego ustępu zamiast „1 i 2“ wstawiono 1, 2 i 3.

Izba powyższą poprawkę p. Skołyszewskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Skołyszewskiego z tą modyfikacyą, aby wogóle numeracyę opuścić, a zostawić tylko „w §. 4“.

Izba uchwala §. 30 zgodnie z wnioskiem komisyi, tudzież z poprawką p. Skołyszewskiego, przyjętą przez p. sprawozdawcę w zmodyfikowanej formie.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy wpierw imieniem komisyi, iż wszędzie tam, gdzie w tym paragrafie zacytowany jest §. 4 opuścić należy numeracyę przy nim 1 i 2).

§. 31.

Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa, uznana na ten okres za okręg polowania samoistnego po myśli §. 4. przeszła częściami na kilku właścicieli, pozostaje w mocy uprawnienie do wykonywania samoistnego polowania odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze mają wymogi przepisane w §. 4.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak wogóle wszelkie posiadłości gruntowe stanowiące okręgi polowania samoistnego, które w czasie okresu dzierżawnego utracą rozmiar

powierzchni, wymagany dla okręgów polowania samoistnego, określony w §. 4. albo też nieprzerwaną ciągłość powierzchni w rozumieniu §. 5., ma polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacyi gminnej, względnie przełożonego obszaru dworskiego, dalej dzierżawcy okręgu polowania lub innego interesowanego wcielić do okręgu polowania zbiorowego na resztę okresu dzierżawnego, chyba, że kto wystąpi z uzasadnionem prawem pierwszeństwa dzierżawy w myśl postanowień §§. 16 i 17.

Izba bez rozprawy uchwala §. 31 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 32.

Jeżeli okręg polowania samoistnego, którego posiadacz dzierżawił okręg polowania zbiorowego na podstawie §. 16, albo enklawę na podstawie §. 17, utracił właściwość okręgu granicznego (sąsiedniego) lub otaczającego ów okręg, czy też enklawę, względnie utracił właściwość okręgu oddzielającego okręg samoistnego polowania, natenczas na żądanie reprezentacyi gminnej, względnie przełożonego obszaru dworskiego, dzierżawcy okręgu polowania zbiorowego lub innych interesowanych, winna polityczna Władza powiatowa wydzierżawić ten okręg polowania zbiorowego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacyi, względnie winna włączyć enklawę do okręgu polowania zbiorowego, o ile czy to w jednym, czy drugim wypadku, nie zostanie podniesione i uzasadnione z innej strony prawo pierwszeństwa dzierżawy w myśl §§. 16 i 17.

Izba bez rozprawy uchwala §. 32 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 33.

Jeśli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samoistne polowania w §. 6 określone, odpadają terytorya dotyczące, zaraz z chwilą powstania warunków wykonywania samoistnego polowania, od polowania wydzierżawionego przez Władzę w okręgu polowania zbiorowego. Jeżeli zaś jaki okręg straci charakter okręgu samoistnego polowania w myśl postanowień §. 6, natenczas może polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacyi gminnej, względnie przełożonego obszaru dworskiego, dzierżawcy okręgu polowania zbiorowego albo innych interesowanych, wcielić ten były zwierzyniec na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania zbiorowego, o ile nie podniesiono i nie uzasadniono prawa pierwszeństwa dzierżawy w myśl §. 17.

Izba bez rozprawy uchwala §. 33 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 34.

Polityczna Władza powiatowa może za zgodą Zwierzchności gminnej predłużyć dzierżawę okręgu polowania zbiorowego po ukończeniu się okresu dzierżawnego a to bez licytacyi, pozostawiając dotychczasowego dzierżawcę na dalsze 6 lat przy dzierżawie, jeżeli dzierżawca wniesie o to prośbę przynajmniej na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i zobowiąże się opłacać czynsz wyższy przynajmniej o 10% od dotychczasowego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Mogilnicki stawiając wniosek na skreślenie całego §. 34.

Izba powyższy wniosek p. Mogilnickiego popiera.

Przemawia p. Filip Włodek.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając na wypadek nieuchwalenia wniosku p. Mogilnickiego poprawkę, aby w pierwszym i drugim wierszu §. 34 zamiast słów: „za zgodą Zwierzchności gminnej" umieścić słowa: „za zgodą Rady gminnej".

Izba powyższą poprawkę p. Oleśnickiego popiera.

Przemawia p. Skołyszewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując imieniem komisyi poprawkę p. Oleśnickiego.

Izba uchwala §. 34 zgodnie z wnioskiem komisyi, wraz z poprawką p. Oleśnickiego, przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisyi, iż nagłówek §. 35 cały odpadnie.

§. 35.

Wykonywanie prawa polowania w okręgu polowania zbiorowego może być wyjątkowo poruczonem myśliwemu (§§. 7 i 23), którego ustanawia polityczna Władza powiatowa na wniosek reprezentacyi gminnej a względnie także obszaru dworskiego wchodzącego w skład tegoż okręgu i po wysłuchaniu zdania Wydziału powiatowego.

Myśliwego do wykonywania polowania należy ustanowić, jeżeli wydzierżawienie polowania nie przyszło do skutku na 2-krotnej licytacyi z braku oferentów gotowych uiszczać jakikolwiek czynsz dzierżawny.

Uchwała Reprezentacyi gminnej winna wymienić przynajmniej 3 kandydatów na myśliwego, lub też tyle tez k an dyd tów, ilu myśliwych w myśl uchwały ma być ustanowionych. Jeśli w skład okręgu wchodzą grunta położone na obszarze dworskim, winien przełożony obszaru dworskiego przedłożyć i ze swej strony wniosek i odpowiednie terna.

O wniosku rozstrzyga po wysłuchaniu zdania Wydziału powiatowego polityczna Władza powiatowa i to zarówno co do tego, ilu myśliwych należy ustanowić jakoteż kto ma być ustanowionym myśliwym.

Od rozstrzygnięcia Wadzy politycznej może zarówno reprezentacya gminna, jak przełożony obszaru dworskiego wnieść odwołanie w ciągu dni 14 od dnia doręczenia im orzeczenia władzy.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając następujące poprawki:

a) w drugim wierszu pierwszego ustępu opuścić słowo „wyjątkowo“;

b) drugi ustęp ma opiewać:

Myśliwego do wykonania polowania należy ustanowić:

1) jeżeli Reprezentacya gminna większością głosów uchwali nie wydzierżawiać prawa polowania w zbiorowym okręgu, lecz takowe przez ustanowionego myśliwego wykonywać. W takim razie właściciel obszaru dworskiego, którego grunta do okręgu zbiorowego należące wynoszą przynajmniej połowę obszaru wszystkich gruntów okręg zbiorowy tworzących ma prawo odwołania przeciw tej uchwale w ciągu dni 14 po zawiadomieniu go o takowej do politycznej władzy powiatowej, która rozstrzyga ostatecznie.

2) W razie, gdy wydzierżawienie polowania nie przyszło do skutku na dwukrotnej licytacyi dla braku oferentów gotowych uiścić cenę wywołania.

Marszałek udziela głosu zapisanym do głosu p. Skołyszewskiemu, następnie p Korolowi wreszcie p. Stapińskiemu, którzy się głosu zrzekają.

Po zamknięciu rozprawy Izba jedną i drugą poprawkę p. Oleśnickiego oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala zgodnie z wnioskiem komisyi ustęp pierwszy §. 35 z wyłączeniem na razie słowa „wyjątkowo“, którego opuszczenia żąda w swej poprawce p. Oleśnicki, -- następnie oddzielnie głosując

uchwala słowo „wyjątkowo“. Odrzuciwszy dalej odczytaną przez Marszałka poprawkę p. Oleśnickiego co do zmiany stylizacyi ustepu drugiego, uchwala Izba ustęp drugi, trzeci, czwarty i piąty §. 35 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 36.

Władza może ustanowić myśliwym w myśl §. 35. osobę nie wykluczoną od prawa wydzierżawiania polowania (§. 20.), o której powiatowej Władzy politycznej jest wiadomem, że posiada odpowiednie wiadomości i daje rękojmię należytego wywiązywania się z obowiązków.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu przy tym paragrafie do głosu p. Korolowi.

P. Korol zrzeka się głosu, poczem Izba uchwala bez rozprawy §. 36 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 37.

C. k. Namiestnik wyda po wysłuchaniu opinii Wydziału krajowego w drodze rozporządzenia przepisy o wykonywaniu prawa polowania przez myśliwych, określające bliżej także wymogi co do kwalifikacyi osób, które mogą być ustanowione takimi myśliwymi.

Izba bez rozprawy uchwala §. 37 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 38.

Władza ustanawia myśliwego na czas trwania okresu dzierżawnego (§. 8.).

Ustanowiony myśliwy (względnie kilku myśliwych) wykonywa prawo polowania na korzyść właścicieli gruntów, wchodzących w skład okręgu polowania.

Reprezentacya gminy ewentualnie w porozumieniu z przełożonym obszaru dworskiego prowadzi rachunki przychodów i rozchodów wykonywanego prawa polowania na podstawie danych dostarczonych przez myśliwego i zestawia roczny obrachunek z końcem każdego roku kalendarzowego. Z przychodów winny być pokryte: koszta wykonywania polowania, to jest umówione z myśliwym wynagrodzenie, zwrot kosztów urzędowych czynności odnoszących się do polowania w okręgu i zwrot szkód wynikłych z polowania i przez zwierzynę wyrządzonych.

Obrachunek roczny, stwierdzony przez Reprezentacyę gminną i ewentualnie przełożonego obszaru dworskiego winna reprezentacya gminna przedłożyć politycznej władzy powiatowej i poddać do wiadomości posiadaczy gruntów wchodzących w skład okręgu zbiorowego polowania najpóźniej po koniec miesiąca stycznia następującego roku. Obrachunek winien obejmować rozdział nadwyżki przychodów, jeśli ją wykazuje, między posiadaczy gruntów wchodzących w skład okręgu, a dokonany w stosunku do powierzchni gruntów każdego posiadacza, lub też rozdział braku (deficytu) wykazanego obrachunkiem a dokonany również w stosunku do powierzchni gruntów. Wypadające z tego obrachunku dopłaty winni posiadacze gruntów, wchodzących w skład okręgu polowania, złożyć do kasy gminnej w ciągu 14 dni od doręczenia im dotyczącego wezwania.

Zarzuty przeciw obrachunkowi, względnie przeciw wezwaniu do zapłacenia, mogą interesowani wnosić w ciągu dni 14 od dnia doręczenia obrachunku do politycznej Władzy powiatowej. Polityczna Władza powiatowa rozstrzyga o takich zarzutach a przeciw jej orzeczeniu niema dalszego odwołania.

Po zrzeczeniu się głosu przez zapisanych do głosu przy tym paragrafie pp. Sko-

łyszewskiego i Korola Izba uchwala bez rozprawy §. 38 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 39.

Jeśli wykonywanie prawa polowania przez myśliwego nie odpowiada postanowieniom ustawy, lub jeśli ten sposób wykonywania tego prawa nie jest korzystnym dla interesowanych albo dla interesów rolniczych, lasowych i łowieckich, natenczas na wniosek politycznej Władzy powiatowej może c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym albo polecić zaprzestać tej formy wykonywania prawa polowania, albo zarządzić zmianę osoby myśliwego. W pierwszym razie winna reprezentacya gminna, a ewentualnie także przełożony obszaru dworskiego podjąć kroki w celu wydzierżawienia polowania (§. 15.).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawkę, aby po słowach „Władzy powiatowej" dodać słowa „po wysłuchaniu Wydziału powiatowego".

Izba powyższą poprawkę p. Korola odczytaną przez Marszałka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując imieniem komisyi poprawkę p. Korola.

Izba uchwala §. 39 zgodnie z wnioskiem komisyi, wraz z poprawką p. Korola, przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

II. Przepisy policyi łowieckiej.

A) Nadzór nad polowaniem.

§. 40.

Uprawnieni do samoistnego polowania jako też dzierżawcy polowania zbiorowego, względnie ustanowieni myśliwi, winni najpóźniej w 3 miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i przedstawić je do zatwierdzenia i zaprzysiężenia władzy politycznej powiatowej.

Izba bez rozprawy uchwala §. 40, wraz z nagłówkiem, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 41.

Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej obowiązuje ustawa z d. 4. września 1892 (Dz. ust. kr. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Żardecki stawiając, poprawkę, aby zamiast proponowanego przez komisyę pierwszego ustępu §. 41 umieścić następujący ustęp:

Strażnikiem łowieckim może być każdy poddany państwa austryacko-węgierskiego umysłowo i fizycznie zdrowy, który ukończył 24 lat życia i pod względem nienagannego prowadzenia się zasługuje na zaufanie. Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wyżej od strażników wymagane.

Przemawia p. Trzecieski, stawiając poprawkę, by ustęp drugi §. 41 cały skreślić.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Szajer.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawkę p. Żardeckiego, a na-

stępnie poprawkę p. Trzecieskiego i podaje je do poparcia.

Izba poprawkę p. Zardeckiego i Trzecieskiego oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Trzecieskiego.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego, następnie uchwala ustęp pierwszy §. 41 zgodnie z wnioskiem komisyi, wreszcie odrzuca drugi ustęp tego paragrafu, proponowany przez komisyę.

Sprawozdawca czyta:

§. 42.

Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna, w myśl ustawy państwowej z d. 16. czerwca 1872 (Nr. 84 (Dz. u. p.).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz, stawiając poprawkę, aby w pierwszym ustępie §. 42. skreślić końcowe zdanie od słów: „wolno jej“ aż do słów „słusznej obrony“.

Przemawia p. Szmigielski.

Przemawia p. Hanczakowski.

Po zamknięciu rozprawy Izba popiera poprawkę p. Kuryłowicza, odczytaną przez Marszałka.

Przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwala dwa pierwsze wiersze ustępu pierwszego §. 42 zgodnie z wnioskiem komisyi, w oddzielnem zaś głosowaniu odrzuca w myśl poprawki p. Kuryłowicza proponowane przez komisyę dwa drugie wiersze tego ustępu. Następnie uchwala Izba drugi ustęp § 42 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

B) Przepisy o ochronie zwierzyny.

§. 43.

Nikomu nie wolno łowić lub zabijać kóz, (sarn) od 1. listopada do 31. sierpnia, łań od 1. października do 31. lipca, kozic od 1. grudnia do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja, jeleni od 1. stycznia do 31. lipca, zajęcy od 1. lutego do 30. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszczów kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada do 1. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca, ptactwa błotnego mianowicie: krzyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca; cieląt jelenich, spiczaków sarnich, tudzież samic cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do polowań zarządzanych w zamkniętych zwierzyńcach.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Huryk, stawiając poprawkę, aby w czwartym wierszu zamiast słów „jeleni od 1. stycznia do 31. lipca“ umieścić słowa: „jeleni od 1. lutego do 31. lipca“.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając poprawkę, aby w trzynastym wierszu po słowach: „spiczaków sarnich“ dodać słowo: „bocianów“.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając następujące poprawki:

1) w trzynastym wierszu przed słowami „cieląt jelenich“ umieścić słowo „świstaka“;

2) w trzecim wierszu po słowach „kozic od“ zamiast słów: „1. grudnia do 31. lipca“ umieścić słowa: „15. stycznia do 30. września“;

3) w czwartym wierszu po słowach „jeleni od“ zamiast słów: „1. stycznia do 31. lipca“ ma być: „1. grudnia do 31. lipca“.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Staruch.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki p. Huryka, Skołyszewskiego i 3 poprawki p. Wodzickiego, które Izba każdą oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje trzy poprawki postawione przez p. Wodzickiego.

Marszałek oznajmia, iż podda najpierw pod głosowanie każdą poprawkę oddzielnie, a następnie z uwzględnieniem już poprawek przyjętych Izba przystąpi do głosowania nad całym paragrafem.

Izba w oddzielnem głosowaniu uchwala pierwszą i drugą poprawkę p. Wodzickiego, co do czasu ochrony świstaka i kozicy.

Marszałek oznajmia, iż co do czasu ochronnego jeleni są dwie poprawki i wniosek komisyi, a mianowicie p. Huryka i poprawka (trzecia) p. Wodzickiego. Podda więc najpierw pod głosowanie poprawkę p. Huryka jako najdalej idącą, następnie, gdyby ta poprawka nie została przyjętą, podda pod głosowanie wniosek komisyi, który jest pośrednim między obydwiema poprawkami, a w razie gdyby i wniosek komisyi nie otrzymał większości, podda pod głosowanie poprawkę p. Wodzickiego.

Izba odrzuca poprawkę p. Huryka, a oddzielnie uchwala wniosek komisyi.

Marszałek oznajmia, iż przez uchwalenie wniosku komisyi odpada tem samem poprawka p. Wodzickiego.

Izba odrzuciwszy następnie poprawkę p. Skołyszewskiego, uchwala §. 43 i nagłówek zgodnie z wnioskiem komisyi, przy uwzględnieniu poprzednio uchwalonych poprawek p. Wodzickiego.

Sprawozdawca czyta:

§. 44.

Wyjątkowo za poprzedniem uwiadomieniem powiatowej Władzy politycznej, dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd, a młodzieży z legowisk w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

Izba bez rozprawy uchwala §. 44 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 45.

Polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym może po zasięgnięciu zdania krajowego Towarz. łowieckiego:

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest pożądanem w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego, lub łowieckiego;

b) wyjątkowo na rok 1 zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej dla pewnych rodzajów zwierzyny w poszczególnych, albo wszystkich okręgach polowania w powiecie jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne lub klęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat 2, polowanie w niektórych albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne, w którym w tej okolicy zagraża wytępienie.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzie-

rżawy polowania zbiorowego, może sobie dzierżawca tego polowania rościć pretensye do odpowiedniego opustu czynszu dzierżawnego.

Izba bez rozprawy uchwala §. 45. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 46.

Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich pełnomocnicy ze swego okręgu myśliwskiego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Żardecki, stawiając wniosek na skreślenie całego §. 46.

Izba wniosek powyższy p. Żardeckiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek podaje pod glosowanie §. 46 z uwagą, iż posłowie, którzy są za wnioskiem p. Żardeckiego, będą głosować przeciw wnioskowi komisyi.

Izba uchwala §. 46 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Spzawozdawca czyta;

§. 47.

Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej w całości, lub w częściach sprzedawać na składach, targowicach, w restauracyach, lub w inny jakibądź sposób.

Sprowadzający tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzyńców zamkniętych winni przy sprzedaży jej wykazywać się świadectwem jej pochodzenia. Formę tego świadectwa przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactw ubitych z polecenia Władzy w myśl postanowienia §. 45., jak również zwierzyny skonfiskowanej w myśl §. 81. może się odbywać jedynie po wykazaniu się świadectwem pochodzenia zwierzyny, stwierdzonem przez właściwą Władzę powiatową.

Izba bez rozprawy uchwala §. 47 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisyi, iż w nagłówku §. 48 zamiast słowa „Dalsze“ ma być słowo „Właściwe“.

C) Właściwe przepisy policyi łowieckiej.

§. 48.

Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób urzędownie do tego upoważnionych.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, poza drogami służącemi za publiczną komunikacyę winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki ma natychmiast złożyć u politycznej Władzy powiatowej.

Izba bez rozprawy uchwala §. 48 wraz z nagłówkiem, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 49.

W czasie od wiosny aż do ukończenia żniw nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemniakami, albo w rzędowy sposób burakami, lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemiopłodami.

Polować konno na polach obsianych i łąkach wolno tylko za zezwoleniem właściciela gruntu.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Huryk i stawia poprawkę, aby drugi ustęp §. 49. skreślić.

Izba powyższą poprawkę p. Huryka popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy, Izba uchwala ustęp pierwszy i trzeci §. 49 zgodnie z wnioskiem komisyi, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwala ustęp drugi §. 49 zgodnie z wnioskiem komisyi, a tem samem odrzuca poprawkę p. Huryka.

Sprawozdawca czyta:

§. 50.

W najbliższem otoczeniu zabudowań nie wolno tropić i ścigać zwierzyny, ani do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela przy wykonywaniu prawa polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospodarskich, jeżeli te są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

Nie wolno polować na gruntach stanowiących cmentarze lub grobowce rodzinne.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając poprawkę, aby w pierwszym wierszu pierwszego ustępu §. 50 po słowach „W najbliższem otoczeniu“ dodać słowa: „t. j. w odległości 200 metrów“.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając poprawkę, aby w tem samem miejscu dodać słowa: „t. j. w odległości 100 metrów od“.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Szajer, stawiając ewentualną poprawkę na wypadek odrzucenia poprawki p. Skołyszewskiego, a przyjęcia poprawki p. Wodzickiego, aby umieścić następujący dodatek do pierwszego ustępu: „Ogrody i sady aż do 200 metrów mają być z pod prawa polowania wyjęte“.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki pp. Skołyszewskiego, Wodzickiego i Szajera postawione przy §. 50 i podaje je do poparcia.

Izba oddzielnie popiera poprawki pp. Skołyszewskiego i Wodzickiego, a poprawki p. Szajera nie popiera.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy Izba uchwala §. 50 zgodnie z wnioskiem komisyi, odrzuca następnie poprawkę p. Skołyszewskiego i uchwala w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Wodzickiego.

Sprawozdawca czyta:

§. 51.

Zakazanem jest polować w niedzielę i święta uroczyste.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Bohaczewski, stawiając poprawkę, aby po słowach: „i święta uroczyste“ dodać słowa: „tego wyznania, którego jest większość ludności dotyczącej miejscowości“.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby stylizacya §. 51 była następującą:

„W niedzielę i święta uroczyste wolno polować tylko w godzinach popołudniowych. Z nagonką dzień cały polować nie wolno“.

Przemawia p. Korol i stawia poprawkę, aby do wniosku komisyi dodać słowa:

„w Galicyi wschodniej w święta obu obrządków“.

Przemawia p. Tadeusz Cieński, stawiając poprawkę, aby stylizacya §. 51. była następującą: „W niedziele i święta uroczyste, a we wschodniej części kraju w święta obu obrządków wolno polować bez nagonki“.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. Hanczakowski.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Czarkowski stawiając poprawkę, aby stylizacya §. 51 była następującą:

W niedziele i w święta uroczyste zakazuje się urządzania polowań z użyciem nagonki, wolno jedynie polować w pojedynkę i to po rannem nabożeństwie.

Na wniesek p. Urbańskiego Mieczysława Izba uchwala bez rozprawy zamknięcie rozprawy.

Marszałek udziela głosu p. ks. Bohaczewskiemu, który zapisał się do głosu przed zamknięciem rozprawy.

Przemawia p. ks. Bohaczewski.

Marszałek udziela głosu pod względem formalnym p. Zardeckiemu.

P. Żardecki cofa swoją popawkę.

Marszałek odczytuje poprawki pp. Cieńskiego Tadeusza i Czarkowskiego i podaje je oddzielnie do poparcia.

Izba poprawek p. Cieńskiego Tadeusza i Czarkowskiego nie popiera.

Marszałek oznajmia, iż pozostają jeszcze poprawki pp. ks. Bohaczewskiego i Korola.

P. ks. Bohaczewski cofa swoją poprawkę

Izba popiera poprawkę p. Korola, którą Marszałek odczytuje.

Przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwala §. 51 zgodnie z wnioskiem komisyi, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Korola.

Sprawozdawca czyta:

§. 52.

Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

Izba bez rozprawy uchwala § 52 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 53.

Uprawnionemu do polowania i jego służbie łowieckiej wolno w odległości nie bliższej niż 300 metrów od zabudowań gospodarskich i 30 metrów od drogi publicznej zabijać obce koty i psy, włóczące się po polach lub lesie.

Psów noszącycb kaganiec nie wolno zabijać.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Zardecki, stawiając wniosek o skreślenie całego §. 53. a na wypadek, gdyby wniosek ten się nie utrzymał, stawia poprawkę, aby zamiast słów: „300 metrów“ wstawić słowa: „500 metrów“.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia poprawkę, aby zamiast słów: „300 metrów“ wstawić słowa: „1000 metrów“, tudzież, aby w wierszu czwartym słowo „koty“ opuścić.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Cieński Tadeusz, stawiając poprawkę, aby drugi ustęp §. 53 opuścić.

Przemawia p. Szmigielski stawiając poprawkę jako dodatkowy ustęp: „Psom i kotom wolno jest chodzić po polach".

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki wniesione przy §. 53, a mianowicie poprawkę pierwszą p. Żardeckiego, p. Skołyszewskiego, poprawkę ewentualną p. Żardeckiego, drugą poprawkę p. Skołyszewskiego, poprawkę p. Tadeusza Cieńskiego i poprawkę p. Szmigielskiego.

Izba oddzielnie popiera obie poprawki p Skołyszewskiego i obie poprawki p. Żardeckiego — poprawek zaś pp. Tadeusza Cieńskiego i Szmigielskiego nie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż podda najpierw pod głosowanie §. 53 w stylizacyi proponowanej przez komisyę z opuszczeniem słów: „300 metrów" i „koty", co do których słów są wniesione poprawki.

Izba uchwala §. 53 zgodnie z wnioskiem komisyi, z wyłączeniem słów: „300 metrów" i „koty", tem samem odrzuca Izba wniosek p. Żardeckiego, by §. 53 cały skreślić. Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Skołyszewskiego o zastąpienie słów: „300 metrów" słowami „1000 metrów", tudzież oddzielnie odrzuca ewentualną poprawkę p. Żardeckiego o zastąpienie tych słów słowami „500 metrów".

Marszałek udziela głosu w sprawie formalnej p. Skołyszewskiemu, który uprasza o skonstatowanie stosunku głosów.

Marszałek zwraca uwagę p. Skołyszewskiego, iż po stwierdzeniu przez siebie wyniku głosowania żądaniu jego o skonstatowanie stosunku głosów w myśl regulaminu zadość uczynić nie może.

P. Skołyszewski, któremu Marszałek ponownie udzielił głosu w sprawie formalnej, uprasza o skonstatowanie stosunku głosów przy następnem głosowaniu.

Marszałek poddaje pod głosowanie drugą poprawkę p. Skołyszewskiego, aby skreślić słowo „koty".

Przy głosowaniu, po zarządzeniu próby przeciwnej, Marszałek konstatuje brak kompletu i oznajmia, iż głosowanie nad poprawką p. Skołyszewskiego zarządzi na następnem posiedzeniu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 4. października 1907, godzinę 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 10 minut 30 w nocy.

Marszałek krajowy:

***Stanisław Badeni**, w. r.*

Sekretarze:

***Mieczysław Urbański**, w. r.*
***Kazimierz Lubomirski**, w. r.*